

VIII. évf. 1. szám 2016. szeptember 4.

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

**"Szemeimet a hegyekre emelem, onnan
jön az én segítségem."**

/Zsolt 121. 1./

ZARÁNDOKUTAS ÉVNYITÓ

*„Szemem a hegyekre vetem, honnan jön az én segítségem?
Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta” (121.
Zsoltár)*

Ezt a zsoltárt azok a zarándokok énekelték, imádkozták, akik elindultak Jeruzsálembé, hogy ott a templomban áldozatot mutathassanak be Istennek. Útjuk a Júdai-hegységen vezetett keresztül, míg elérték a Sion-hegyéhez, ahol az Istennek a temploma emelkedett. A zarándokokat sok veszély fenyegette: nappal a gyilkos hőség, éjjel a ragadozó állatok, vagy rablók. Az út kimerítő és veszélyes volt. Egyik emelkedő jött a másik után, és az erejük egyre fogyatkozott. A hegyek fenyegetően tornyosultak följük, és a kimerülés és a reménytelenség szélén állva végigfutott rajtuk egy gondolat: Lesz segítség? Honnan kapok segítséget?

És jött segítség. Attól az Úrtól, aki nem csak a hegyeket, de a földet és az eget is alkotta. Aki minden teher elhordozásához erőt tudott adni.

Új tanévet kezdünk. Ez is olyan mint egy zarándokút. Ahogy telik az idő, egyre nehezebb a tanulás, a folyamatos jó teljesítmény nyújtása. Lesz erőnk végigmenni? Lesz annyi erőnk, hogy célba érkezzünk? Ki fog segíteni a feladatok megoldásában? Az, Aki az eget és a földet alkotta.

Induljunk el bátran, sőt örömmel ebben a tanévben, kérjük Istent, hogy Ő segítsen át a tanulás és dolgozatírás hegyein, és áldjon meg készülésünkben és számadásainkban egyaránt.

Szalkay László

Református osztályok éves munkaterve 2016/2017. tanév

- Október 1.** Refis kirándulás
Jelentkezési határidő: szeptember 16.
- Október 2.** *Családi istentisztelet*
- Október 12.** Bibliaismereti verseny
- Október 30.** Reformáció ünnepe
Családi istentisztelet
- November 10.** **14 óra** S. Becz Pál emlékverseny
- November 13.** *Családi istentisztelet*
- November 19.** **16 óra** Jótékonyági
- November 27.** Advent 1. vasárnapja
- December 4.** Advent 2. vasárnapja
- December 11.** Advent 3. vasárnapja
Családi istentisztelet
- December 18.** **16 óra** Gyerekek karácsonya
- December 22.** Kántálás
- Január 22.** *Családi istentisztelet*
- Február 23.** **14 óra** Bibliai történetmondó verseny
- Február 19.** *Családi istentisztelet*
- Március 19.** *Családi istentisztelet*
- Április 7-8.** Országos Bibliaismereti Verseny- Kecskemét
- Április 9.** Virágvasárnap
- Április 16.** Húsvét
Családi istentisztelet
- Május 7.** Anyák napja
Családi istentisztelet
- Június 4.** Pünkösd
- Június 7.** Pedagógus sírok koszorúzása
- Június 11.** Tanévzáró istentisztelet
Családi istentisztelet

25

Nevezetes évfordulóhoz érkezett templomunk, 25 évvel ezelőtt szentelték fel Isten házát. Ez akkor csoda volt, amelyre jó emlékezni, és amelyért illő hálát adni. Csoda volt, hiszen 4 évtizeden át folyamatosan elgáncsolták a templomépítés tervét az állami hatóságok. De egyszer mégis megjött az engedély, a reformátusok új templomot építhetnek ahelyett, amit 1944-ben lebombáztak. 1986-ot írtak ekkor. A rendszer már enyhült, de ez mégis Isten csodája volt, hogy engedélyt kapott a gyülekezet az építésre.

Szeretnénk erre méltóképpen emlékezni, hiszen lassan végleg elmennek közülük azok, akik ennek a csodának részesei és szemtanúi voltak. Az ő visszaemlékezésük megértetheti velünk, hogy milyen drága kincsünk van: mennyi imádság, buzgó könyörgés szállt ezért évtizedeken keresztül Istenhez a gyülekezet tagjainak ajkáról. Hálások vagyunk értük Istennek, és a hála úgy az igazi, ha azt nem csak belül érezzük a szívünkben, hanem azt is ki is fejezzük hallható, látható módon. Ezért október 16-án, vasárnap hálaadó gyülekezeti napot tartunk. Délelőtt ünnepi istentisztelet lesz, melyen Villányi Péter, a gyülekezet templomépítő nyugalmazott lelkipásztora szolgál. Utána minden gyülekezeti tagot közebédre várunk. A tervek szerint itt hangzanak el a köszöntések, a visszaemlékezések, és valamilyen formában itt tudjuk feleleveníteni a gyülekezet elmúlt 25 évét. A gyerekek számára külön programokkal készülünk, hogy ők is jól érezzék magukat. Várunk mindenkit nagy szeretettel, és különösen azokat a Testvéreket, akiket a templomszentelés utáni egy évben – 1991/1992 – kereszteltek meg, konfirmáltak, vagy éppen esküdtek meg.

Szeretettel fogadjuk, aki a hálaadó nap lebonyolításában bármilyen módon közre tud működni, ők a lelkipásztort keressék.

Szalkay László

LELKI SAROK

Bármelyik gyermekem került be az első osztályba, mindegyikhez ugyanazt a kérdést tették fel ismerőseink:

- „És van már barátod?”

Gondolom, ezzel nem vagyunk egyedül, hiszen mi, szülők azt szeretnénk a leginkább, hogy ha a gyermekeink egy ilyen hatalmas életmódváltozáson mennek keresztül, mint az iskola, a rendszeres tanulás, az állandó készenlétben-állás, egy módon fogják tudni jól megoldani: ha van kis barátjuk, akivel együtt lehetnek, akivel összetartanak, akire számíthatnak, akiben megbízhatnak, és nem utolsó sorban együtt játszhatnak.

Ugyanakkor persze az is bennünk van, hogy lehetőleg a legjobb barátja legyen a gyermekünknek, hiszen mi ismerjük őket igazán – mi tudjuk, hogy milyen típusú barát tesz a csemetéinknek jót, ki és milyen társ motiválhatja igazán... és mi magunk is meglepődünk olykor, hogy pont ő, pont vele, és miért éppen ő. Beszéljük le? Tiltsuk el?

Nem olyan régen olvastam egy szülő-modellről, benne egy kifejezést: „helikopterszülő”. A helikopterszülő kifejezést olyanokra mondják, akik mindig „ott lebegnek” gyermekeik felett, akik mindent meg akarnak oldani gyermekeik helyett. Akik folyton ellenőrzik, figyelik, irányítják. A cikk azt írja, hogy az ilyen szülők még felnőttkorban sem tudják elengedni gyermekeiket, akár 30-40 éves korukban is ők akarnak egzisztenciát teremteni számukra.

Ahogy nőnek a gyerekek, egyre inkább veszem észre, hogy meg kell tudnom bízni a választásukban. Azzal együtt, hogy óvnánk, védenénk, de nekik is el kell tudni jutni odáig, hogy tetteiknek

következményeik vannak, egy rossz döntést is meg lehet, sőt meg kell oldani!

A leghatékonyabb megoldás az, ha arról tudjuk őket biztosítani, hogy ha néha rossz döntést is hoznak, mi akkor is szeretjük őket. És ha összeomlanak, mi mindig itt vagyunk és vigasztaljuk őket. És bíztassuk arra őket, hogy merjék vállalni – ha kell – a konfliktust is, ha az a kapcsolatainkban, életük bármily területén előreviszi őket! A problémát nem oldhatjuk meg helyettük, a felelősséget át nem vehetjük, de abban erősítsük őket, hogy legyenek irántunk bizalommal, teremtsük meg nekik az igazi otthont, amelyet a hit, a remény és a szeretet tart fenn!

Szalkay Lászlóné

„JÖVEVÉNY VOLTAM...”

Nem telik úgy el nap, hogy legalább egyszer ne hallanánk valamelyik kifejezést: migráns, menekült. Tavaly novemberben az „Ökumenikus Bibliaórák Hete” című sorozatunkat a Művelődési Házban azért szerveztük, hogy választ találjunk arra a kérdésre: „Mit tegyünk velük kapcsolatban?”

Látva a menekültek nyomorult helyzetét egyből eszünkbe jutott Jézus szava: „jövevény voltam és befogadtatok”. Igen, egy hívő ember nem is viszonyulhat másként a segítségre szoruló embertársához, csak jézusi módon, befogadóan. De már akkor hallottunk olyan dolgokról, amelyek mélyen elgondolkodtattak, vajon ez tényleg az, aminek látszik? Vajon ezek tényleg menekültek, akik a háború halálos vihara elől jönnek Európába, hogy biztonságos otthont találjanak maguknak és családjuknak? Nem tudtuk teljes bizonyossággal azt, hogy kik is érkeznek hozzánk, és azzal teszünk jót, ha kenyeret adunk nekik, vagy azzal, ha kerítést építünk és bezárkózunk előttük.

Az eltelt háromnegyed év aztán bővelkedett olyan eseményekben, amely megrázta egész Európát, de mégsem közeledett a szemben álló felek véleménye a hozzánk érkezőkről. Miért?

Először is azért, mert keverednek a fogalmak jelentései egymással, ki migránst mond, ki menekültet, ki terroristákat emleget, pedig ezek egymással nem felcserélhető fogalmak. A migráció egész egyszerűen vándorlást, elvándorlást jelent, hogy egy másik vidéken, országban telepedjen le. Ez vonatkozhat egyes emberekre, családokra, vagy népekre egyaránt. Oka leginkább gazdasági-anyagi természetű: elfogyott a megművelhető föld, elapadt a vízkészlet, másutt jobban megfizetik a munkáját. A migráns alkalmazkodik az új környezetéhez, az új hazájához, mert a sikeres beilleszkedés kulcsa a társadalmi-anyagi megbecsülésnek. Nagyon sok tudósunk választott a XX. században új hazát magának - különösen is az Amerikai Egyesült Államok volt kedvelt célország -, akik ugyan megőrizték magyarságukat, de annak a társadalomnak, országnak a kultúráját is átvették, és gyermekeik már odatartozónak vallották magukat.

A menekültek szintén migránsok, de ők eredetileg nem tervezték az otthonuk elhagyását, hanem külső erő kényszerítette erre. Akár egy természeti katasztrófa, akár háború. Ők ragaszkodnának az eredeti otthonukhoz, ahová készek visszatérni, és sok esetben vissza is térnek.

Mikor válik kényelmetlenné egy migrációs hullám? Amikor a befogadó ország azzal szembesül, hogy az érkezők nem hajlandók magukat alávetni az ország törvényeinek, legfontosabb szokásainak, és megjelenésük, magatartásuk veszélyezteti az ország lakóinak békéjét. A törökök 1541-ben úgy foglalták el a budai várat ostrom nélkül, hogy egyesével besétáltak a várba, mintha csak városnézésre jöttek volna. Aztán egyszer csak a török lobogó lett kitűzve a toronyra a magyar helyett.

Vajon akik most érkeznek Európába, miért jönnek? Nem lehet őket egy kalap alá venni. Vannak köztük tényleges menekültek, akik a biztos halál elől jöttek menedéket keresni. Ilyenek a keresztények és jazidi vallásúak, akiket az Iszlám Állam halálra keres, ill. az iszlám vallás szunnita ága, akiket az iszlám vallás másik ága, a síiták üldöznek. És bizonyára vannak olyan síiták is, akik szintén nem kérnek a terrorból, a háborúból, akik békében szeretnének élni.

Vannak olyanok is, akik egy jobb élet reményében jönnek Európába. Mert itt több a fizetés, magas az életszínvonal, és szorgos munkával boldogulhatnak.

És vannak olyanok is, akik azért jöttek, hogy a maguk törvényét, vallását és kultúráját ráerőltessék Európára. Akik iszlám országot, kalifátust akarnak a mostani európai értékrend helyett. Céljuk elérése érdekében pedig semmitől nem riadnak vissza, terrorcselekménytől sem.

A másik ok, hogy azért nem közelednek a vélemények velük kapcsolatban, mert „hitbeli” meggyőződés alapján közelítenek a kérdéshez. Van, aki azt hiszi, hogy minden migráns terrorista, vagy legalábbis gonosz. Van, aki azt hiszi, hogy minden migráns megmentésre váró menekült. A valódi baj az, hogy tényleg nem tudjuk, kik ők, nincsenek megbízható adataink, ezért azt gondoljuk, sőt meggyőződéssel valljuk, hogy akkor csak ilyenek, vagy csak olyanok lehetnek. De egyik meggyőződés sem helytálló. Mert vannak valóságos menekültek, akik békében szeretnének élni, és vannak kiképzett terroristák is köztük, akiket életveszélyes beengedni.

Az első és legfontosabb feladat, és ezt az államnak kell megtennie, hogy megkülönböztesse őket, és csak azokat engedje be, és csak olyan mértékben, akik nem jelentenek veszélyt az országra, akik hajlandók velünk együtt dolgozni az ország jólétén. Ezt a jogot semmilyen nemzetközi szervezet nem vitathatja el a kormánytól, mondván, hogy kötelesek vagyunk bárkit befogadni. Az nem Jézus álláspontja, hogy úgy

fogadjunk be bárkit, hogy az később szeretteink, vagy saját halálunkat munkálják. Az államnak, a kormánynak a feladata az ország biztonságának és békéjének biztosítása. Látjuk, hogy ennek a kötelezettségnek egyáltalán nem könnyű eleget tenni.

A másik feladat a bevándorlók integrálása, a társadalomba való beillesztése. Az ember azonban nem egy kirakósjáték egy darabja, amelyet a játékos gond nélkül be tud illeszteni a helyére. Az embernek hite van, meggyőződése van, értékrendje van, és ezek alapján cselekszik. A bevándorlók döntő többsége muszlim, és ők nem integrálhatók egy nem muszlim társadalomba. Az iszlám ugyanis nem csupán vallás, hanem a teljes életet átfogóan szabályozó rendszer, amely a világot két részre osztja. Vannak az igazhitűek, a muszlimok, a többiek pedig a hitetlenek kategóriájába tartoznak. Az igazhitűek felette állnak a hitetleneknek, akik csak alárendelt szerepet játszhatnak az igazhitűek társadalmában. De ha már befogadtuk őket, hogyan tudunk velük együtt élni?

A jövőt nem látjuk, nem tudjuk mi lesz. De a múltat ismerjük, és abból tanulhatunk. A történelmünknek volt egy 150 éves időszaka, amikor együtt éltünk a törökökkel. Az ország elpusztult, a lakosság nagyobbik felét legyilkolták, vagy rabszolgának elhurcolták. Ez a nyomorúság ébresztette rá népünket arra, hogy bűnbánatot kell tartania, és meg kell térnie Istenhez. A reformáció ezt a lelki megújulást hozta el népünknek, amely sok szenvedés után a nyugati keresztyénség segítségével ki tudta űzni a muzulmán törököket az országból.

Isten tarthat meg egyedül minket az iszlám hódításával szemben. Itt az idő, hogy észrevegyük, mennyire eltávolodtunk Istentől, nem is ismerjük már, hogy ki is Ő valójában. A törvényeit nem tartjuk meg, akaratát nem

tudakozzuk, és nem cselekedjük. A magunk kis életét éljük, amelyben nem maradt hely Istennek, az Úrnak. Keressük Isten közelségét, hallgassuk az üzenetét az igehirdetésekből, és ragaszkodjunk az Ő népéhez, az Egyházhoz, a

gyülekezetünkhöz! Erősítsük és támogassuk egymást, imádkozzunk egymásért, népünkért és Európáért, hogy legyen ébredés, újuljunk meg az Istennel való kapcsolatunkban, a gyülekezetünk iránti hűségben és szeretetben!

Szalkay László

PROGRAMOK **(szeptember-október)**

szeptember 4. vasárnap 10 óra: évnyitó istentisztelet
október 1. szombat református osztályok kirándulása
október 2. vasárnap 10 óra családi istentisztelet
október 16. vasárnap templom jubileum
október 26-28 18 óra bűnbánati alkalmak
október 30. vasárnap 10 óra úrvacsorás istentisztelet -
reformációi emlékűnnepség

ANYAKÖNYVI HÍREK **(június-augusztus)**

Házasságot kötöttek:

Gyurián Mihály Krisztián és Vörös Alexandra

Vári Balázs és Cseh Diána

Nagy Barnabás és Balog Beáta

Kalmár Ottó és Szabó Kitti

Medgyesi Zsolt és Bojás Réka

Kormos Krisztián és Becz Anita

A keresztség sákramentumában részesültek:

*Barna Zoltán és Boros Ibolya leánya: Gréta,
Mikó Pál és Annau Éva fia: Bence Pál,
Becz Tamás és Péhl Anikó fia: Dániel,
Vadász István és Bázsa Erika fia: István Erik,
Szőke Ágoston és Nyéki Gabriella leánya: Szimonetta Dalma,
Popovics Gábor és Sárík Györgyi gyermekei: Bence Gábor és
Panni Petra,
Balogh Imre és Horváth Andrea leánya: Fruzsina,
Pataki Sándor és Szabó Ágnes leánya: Noémi,
Hammerlied József és Piller Hajnalka fia: Máté,
Bogár Zsolt és Molnár Katalin leánya Zselyke Kincső,
Valóczki István és Bényei Krisztina gyermekei: Dorka és Sára,
Németh Zoltán és Mátyási Katalin leánya: Ajna,
Tik László és Gál Anett leánya: Sarolta Anna,
Varga János és Letenyei Krisztina leánya: Virág Júlia,
Kellner Norbert és Széplaki Enikő leánya: Hanna*

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe vetett reménységgel búcsúztunk:

*Becz Józsefné sz. Váradi Ottilia 87 éves,
Varga János 82 éves,
P. Szabó Józsefné sz. Kovács Julianna 88 éves,
Bácsó Istvánné sz. Szép Olga 80 éves,
Naszódi Tiborné sz. Metzger Erzsébet 62 éves,
Acsai Sándorné sz. Túri Margit 86 éves,
Nagy József 55 éves,
Suciu Alexandra 24 éves,
Soltész Zsigmond 72 éves*

korában elhunyt testvéreinktől.

Isten Igéje nyújtson vigasztalást a gyászolóknak:
„Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.”
(90. Zsoltár 1. vers)

HETI ALKALMAINK

Hétfő: 7.30 áhítat

Kedd: 18.00 házi imaóra (Madách u. 12.)

Szerda 17.30 Énekkar

Csütörtök: 18.00 Bibliaóra

Péntek: 19.00 Ifjúsági óra
17.30 énekkar

Szombat: 18.00 Kisifi

Vasárnap: 10.00 Istentisztelet és gyermekistentisztelet

HIVATALI ÓRÁK

Kedd: 9.00-12.00

Csütörtök: 9.00-12.00

illetve telefonon történt megbeszélés alapján:

+36/24-465-753, +36/20-404-8336

Weblapunk a következő címen tekinthető meg:

www.szszm-reformatus.hu